

Olotíat

Revista Olotina Literaria, científica y Administrativa

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA QUE NO ESTÁ ADHERIT NI AFILIAT A CAP PARTIT POLÍTIC

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Imprenta de Pere Aubert. Sant Bernat, n.º 2

Els pagos son a la bestreta.

Dels treballs publicats ne responen sos autors.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Any, 5 ptes.—Nombre solt, 10 céntims.

DE LES OBRES QUE'S REBIN SE'N DONARÀ COMPTE Y DE LES QUE SE'N ENS ENVIIN DOS EXEMPLARS SE'N FARÀ LA CRÍTICA

DE ACTUALIDAD

Que nuestra ciudad se halla atravesando un periodo crítico, está sufriendo una crisis económico mercantil, lo tenemos por indudable. Decíanos alguien, que era algo semejante a ciertas crisis por que han pasado otros pueblos de más importancia, pero, naturalmente, de proporciones más reducidas. Prescindiendo de la exageración que envuelven las anteriores palabras, reducida y todo en sus proporciones, la crisis existe y afecta hondamente a la industria y al comercio en general, produciendo notable malestar. Crisis, que parece tienda a manifestarse al exterior produciendo determinados estados de derecho. Porque, en círculos y reuniones, en centros y sociedades, se murmura, quizás sin fundamento, se habla de cuentas corrientes cerradas, de saldos pasivos cuyo pago se exige á la mayor brevedad, de intereses aumentados extraordinariamente, de quienes sin el auxilio del crédito que hasta poco les habían concedido los banqueros se verán imposibilitados de continuar su negocio. Se predicen retiradas y cierres para plazos no lejanos. Se culpa de lo que sucede a la Caja de Pensiones...

No somos augures. Por tanto nos guardaremos de presagiar, ni de hacer calendarios, ni anuncios fatídicos, ni de asegurar si es cierto ó no es cierto, lo que *sotto voce* se viene diciendo. Es probable que haya exageración, repetimos, en todo ello. Pero, aun descontando esto, no cabe desconocer que lo que se dice es signo de grave malestar, revela un temor, un estado de desconfianza del que hemos de hacernos cargo. No somos quién para hacer un estudio serio, reflexivo, como el caso requiere. Ni tenemos conocimientos ni datos. Nos limitaremos á exponer algunas consideraciones valgan por lo que valieren.

De buena fe, indudablemente de buena fe, y de ello tenemos el convencimiento, se ha formado en torno de la Caja de Pensiones, debido á su manera de operar, una atmósfera densa, irrespirable, de malevolencia, culpandola en gran parte de estas retiradas de créditos, de las limitaciones y cierres, y consecuentes saldos de cuentas corrientes. No nos agrada el papel de redentores ni de *desfazedores de entuertos*, y así no entra en nuestro ánimo romper una lanza en pró de la citada institución social. Ninguna intervención directa ni indirecta hemos tenido en su fundación. Nos es desconocido su interno funcionamiento, y ni siquiera figuran entre nuestros amigos, que digo! ni en el círculo de nuestras escasas relacio-

nes, la mayor parte de los individuos que constituyen la Junta de Gobierno ó de Patronato de la Sucursal de esta ciudad. Creemos pues poder hablar serenamente, desapasionadamente, con completa imparcialidad, de la precitada Caja. Y así, nos atrevemos a afirmar, que lo que está sufriendo el comercio de nuestra ciudad, no ha sido ocasionado únicamente y exclusivamente por la Caja de Pensiones como se pretende. Podrá esta haber influido en algo, en algo remoto, no lo negamos, y quizás, y quizás sin quizás, ha servido de cabeza de turco, para que los banqueros escudándose en ella, hayan llevado á cabo lo que un día ú otro necesariamente habían de realizar.

Desde que funciona aquí la Caja de Pensiones, segun los datos que la misma publica oficialmente han ingresado en ella, hasta 30 de Junio de 1912, 461.599 ptas. y se han devuelto 129954 id. Prescindamos de las devoluciones por más que en realidad constituyen un capital que no se ha movido de nuestra ciudad, y se imputa á la Caja el distraer los capitales, que ingresan en la Central. Hagamos caso omiso, repetimos, de las devoluciones, y fijémonos únicamente en las imposiciones hechas. Es admisible que la desaparición de esta suma de 461.599 ptas., respetable, no lo negamos, que se supone retirada de las Cajas de los banqueros, impuesta en la de Pensiones y remitida por esta a Barcelona, haya influido de tal manera sobre el comercio de nuestra plaza ocasionando el malestar que se nota? A nuestro humilde juicio no. Esto, por si solo, no habría producido la crisis que se atraviesa. No creemos admisible que la retirada de la suma dicha haya influido tan extraordinariamente en una plaza mercantil de la importancia y abollo industrial de Olot. Sin negar á ello alguna influencia como ya hemos dicho, han contribuido tambien otros hechos: la situación especial de gran parte del comercio en nuestra ciudad, fundado exclusivamente en el crédito dispensado por los banqueros. Se nos, dirá y con razón, que olvidamos un principio fundamental en esta materia, que el crédito es elemento esencial del comercio, y que este, sin aquél, no puede existir. Cierto. Ciertísimo. Pero cuando el comercio se basa exclusivamente en el crédito, cuando se fundan industrias basadas no más que en él, sirviendo el crédito no de elemento de desarrollo sino de base única, de establecimiento, de fundación, entonces, si el negocio o industria que se establece no arraiga fuertemente, no marcha, ó no produce beneficios suficientes para que el dueño de la misma pueda, poco a poco, irse formando un capital propio, y emancipar-

se de la tutela que sobre el ejercen los que le han facilitado su elemento vital, entonces, á la larga se producen hechos sensibles y consecuencias que no se lamentan aun afortunadamente y que quizás no se lamentarán, pero, que se temen.

Por qué no decirlo con franqueza? El desarrollo industrial que de algunos años hemos presenciado con agrado y con entusiasmo en nuestra ciudad, ha sido un florecimiento ficticio, no asentado sobre sólidas bases, si no descansando en pilares tan deleznables y movedizos como la voluntad de los banqueros que, repetimos nuevamente, eran los que prestaban el crédito.

Para nadie es un secreto que las casas bancarias de esta se han venido dedicando a operaciones de banca y más que á ello, especialmente á préstamos, constituyéndose además en Cajas de Ahorro mediante la expedición de libretas de crédito á los imponentes, á los cuales satisfacían un módico interés. Se nos ha dicho que el conjunto de estas imposiciones formaba una suma respetabilísima. Llegó un momento en que las bancas se encontraron con plétora de capital, abarrotadas de efectivo. Y estos capitales que necesariamente debían poner en circulación, fueron los que facilitaron mediante cuentas corrientes pasivas, digámoslo así, á industriales y comerciantes, que, merced á ellos, han fundado negocios unos, y han ensanchado el establecido otros, dando por resultado ese florecimiento ficticio á que antes nos hemos referido. Y esos préstamos, las más de las veces no se limitaban á una cantidad determinada, sino que crecían, aumentaban, especialmente cuando el prestatario aparentaba cierta potencia industrial y ofrecía rasgos de solvencia, hasta que el temor, ú otra causa, impulsaba al prestamista á solicitar la devolución de lo prestado, viniendo como secuela los desagradables estados de derecho producidos por casos aislados que no hemos de citar, porque están en la memoria de todos.

Hoy la situación ha cambiado. Y á ello han contribuido varias concasas. Los banqueros, escañamentados con las pérdidas sufridas, y ello es muy natural, operan con más cautela, y no prestan con la misma facilidad que lo hicieron un tiempo, sino que exigen generalmente alguna garantía. Por otra parte, es probable, presumimos, no podemos sentar como cierto el hecho porque siendo las casas bancarias de esta ciudad societadas colectivas no publican sus balances y así ignoramos el capital de sus acreedores, es probable decimos, que no estén tan pletóricos de efectivo, porque el número de libretas de sus Cajas de Ahorro haya descendido. Muchos de los tenedores de aquellas, emplean hoy día sus ahorros

en la compra de valores de interés más productivo que el que les daban los banqueros. Se nota como una fiebre de compra de títulos de Deudas extranjeras y Americanas, máxime cuando los franceses están a un cambio bajo y aquellos valores rentan un seis ó un siete por ciento. No hay duda pues que siendo numerosos los que han liquidado sus libretas de crédito, ello ha de haber producido una baja en el capital disponible en las bancas.

Además, los mismos banqueros, han visto que podían emplear sus capitales, ya en la compra de esos mismos valores, ya en otros negocios y especulaciones mercantiles tan seguros cuando menos como los préstamos hechos a los comerciantes de nuestra ciudad, é inudablemente de mayor rendimiento, y se han apresurado a hacerlo; y en uso de un derecho perfecto, indiscutible, han cerrado y limitado cuentas, y han retirado créditos. De que puede acusárseles? No podían los cuenta corrientistas saldarlas por su parte y devolver el capital del préstamo cuando les pluguiere?

Véase pues, porque estimamos que no es solo, ni siquiera principalmente el establecimiento de la Caja de pensiones lo que ha producido la crisis. La Caja habrá sido uno de los factores, pero no el único. Esos cierres de cuentas y esas retiradas de créditos habrían venido igualmente, quizás de una manera más paulatina, pero habrían venido, impuestas por las circunstancias, por el nuevo modo de ser. De aquí que la crisis la creemos pasajera. Reconocemos que podrá producir algunas consecuencias desagradables, pero pasadas ellas, habrá sido como un trabajo de depuración, algo semejante a un seleccionamiento merced al cual, los que queden serán fuertes, podrán sostenerse firmemente, gallardamente, promoviendo un renacimiento del comercio y de la industria en esta ciudad sobre bases más estables que las actuales.

L. DE V.

D'ART

El dimarts passat en el local de la Biblioteca Pública, tingüé lloc la segona conversa de D. Antón Serra sobre arts decoratives.

**

Comensá diguent que farà un treball de síntesis per reduir lo més possible els principis en que descansa la decoració y al enemics suprimiria tecnicismes, fentlo lo menys complicat possible per a ser comprés de tothom.

Després exposà la colòracció que a l'esforç d'un home porten tots els esforços històrics dels altres homes; això és, la importància de LA CULTURA (1), colòracció de la que no cal prescindir-ne doncs per geni que fos el que'n prescindís, el que menys, perdeuria molt temps. Cal doncs fer una revisió de valors, de tot lo que s'ha fet respecte una qüestió determinada, que donarà per resultat coneixer tot lo bò y després treballant sobre lo bò, prescindir de lo que la «crítica del SENY» ens aconsellhi com a dolent (2). Qualsevol home per sabi que sigui, que vulga fer una màquina de cosir, per exemple, prescindint de tot lo que's altres homes han fet per assolir el mateix ideal, es trobarà ab que per resoldre son problema s'han de resoldre molts altres en ell compresos y perfectament coneiguts en el temps en que viu. Per lo tant el que menys, haurà perdut molt temps buscant lo ja coneigut y això encar suposant que arriverà a lograr son desitj.

Les últimes generacions feien molt rígides les seves teories, creient que eren les úniques veritables, lo que per sort ha canviat en la actual, que sols se'n serveix per explicar-se fets, fins qu'altres teories millors puguen suplirles. Això fa recordar al cronista—allò de que «sols es digne de que'l continuin aquell qui respecta y ampara les originalitats» ab el ben entès de que «no més podém anomenar original aquell qui continua» y per tant está dins una tradició.

Y tornem a la conversa. El Sr. Serra digué que

la naturalesa es grand, no es bella, es sublim; en ella no podem atraparne directament l'ordre óptic, no podem veure com en un quadre lo ritme a que està sotmés. Més si pot ser bella en grand la naturalesa quant se la mira ab els ulls del espírit. Allà hont enmensa a esser bella ab ulls humans es en les petites obres, com, crestalls, plantes, flors,...

La naturalesa al adornar les coses s'ha valgut de restigits principis, que son los mateixos que se troben en tots los adornos inventats per l'home. Sintetisant molt, pot anunciar-se que tot decor té que assentarse en un d'aquests cinc principis: Repetició, Progresió, Simetria, Intermitència, y Confusió.

Aquests cinc noms comprenen tot lo que pot ferse en decoració. Més no cal confondres pensant que al saber el sentit d'aquestes paraules un ja es decorador. Es com si diguessim, que se saben el nom de les lletres del abecedari pero no se sab fer una carta y res més veritat que'l que totes les cartes son fetes ab algunes de les lletres del abecedari.

Qualsevol motiu per humil que sia repetirlo ordenadament sorprend per l'interès y bellesa que adquireix. Exemple d'això, es la grega, que provoca en l'espírit una idea d'armonia pausada y ceremoniosa que fa pensar ab una professió ahont tots els homes fossin per un igual preocupats per quelcom de forsa gravetat. Un quadrat solsament, repetit, es encar un motiu de decor. La repetició del só d'una campana provoca en nosaltres una impressió solemne a voltes, lo propi que la repetició de la consonant en un vers.

Lo goig que dona a nostra vista lo més modest motiu decoratiu repetit, està lligat intimament ab lo goig d'ordre més elevat qu'arriva a l'espírit humà per la llei que presideix la repetició rítmica dels dies, estacions, anys, segleys,...

La progresió no es més que una repetició en que els elements varien de tamany segons una determinada relació. En les petites obres de la naturalesa se pot observar, com per exemple, en les plantes el diferent tamany de les fulles segons la seva colocació. En les obres artístiques, ho trobem empleat en la decoració de piràmides y en les superfícies triangulares dels frontons: Fie de exemples està la música y la poesía y en lo popular trobem unes com «Del ou al sou, del sou al bou, y del bou a la força» quina progresió ascendente dona una clara bellesa.

La simetria es un altre dels principis del decor. Probablement se troba en la naturalesa, en lo gran, visible als ulls del espírit, y en lo petit, es francaament visible per els de la cara, així tenim l'home y casi tot el regne animal, multitud de flors,...

La simetria té una germana que's la compensació que més tard estudiarem. Tant la simetria com la compensació motiven un equilibri. No sols en el terreno material sino fins en el moral hi ha equilibri. La raó no es altre cosa que un equilibri moral que'n diem llògica. Res més lletx que una cosa assimètrica o per lo menys més compensada, això es, una cosa desequilibrada.

Els xinos y grecs han sigut devots grans de la simetria. En canvi els japonesos usen molt de la compensació. Estudiant desde'l punt de vista de la ceràmica, el Sr. Serra ha trobat que mentres els xinos no profiten les pesses de ceràmica que després de la cuita ha presentat algun defecte de simetria, els japonesos no, sino que aprovechan el defecte, fan un bell decor, més no simètric, però si, ben compensat.

L'intermitència consisteix ab la alternativa repetició de dos elements. Així els arquitectes grecs al fer els frisos alternaven els trigrifos ab les metopes. En poesía tenim multitud d'exemples, doncs es freqüent l'ús alternatiu de dos diferents metres.

Per últim tenim la confusió que's una forma usada per els alarbs, y ben estudiada, resulta de la reunió dels altres principis. Ella es la que's diu ser la característica del art alarb y es coneiguda per el nom de arabesc. Se empleen en ella formes geomètriques, formes del regne vegetal, ab gran complicació usant-se també com motiu de decor algunes inscripcions.

Acabá dien que hem après les lletres, y ab elles ferem noms, pero no hi fariem altre cosa que noms, una carta, un tros de literatura—que en el nostre cas es ornar degudament un objecte—no ho fariem ab això solsament, hi manquen altres coses, que serán motiu de la vinenta conversa.

Els oients sortieren tots molt satisfets. La propvi-

nenta tindrà lloc en la mateixa Biblioteca el vinent dimarts a les nou de la nit.

LLAPIT.

(1) Lo que l'Engeni d'Ors anomena *la cultura* «que cal imaginarla descomposta en unitats espirituals concretes que son les ciutats» vol dir: «la unificació funcional de les forces humanes històriques ab l'Albir». S'oposa a ella una aberració teòrica perquè, en rigor, jamai ha pogut donar-se de fet. L'intentar de precindir de la colòboreció del mon de la cultura es el *romanticisme* (de les «Set Gloses de Filosofia»).

(2) El paràgraf està dit ab alguns termes no empleats per el Sr. Serra—per facilitar el ferse entendre—pro que aquí no se'n pot prescindir per poder concretar.

Tinguis eu compte qu'el mot «seny» no volia dir en la boca o en la ploma dels màxims esperits de Catalunya, «sentit comú» (com modernament s'ha volgut interpretar), sino quelcom d'anàlec a lo que significa'l mot francés «sagesse»—com diu l'Ors—hi es ab aquest sentit que aquí s'aplica.

Espectacles

TEATRE PRINCIPAL

La funció escullida pel diumenge passat, va esser la comèdia francesa de gran èxit *La Xocolatereta*.

La opinió, sempre modesta, del reporter, es de que la comèdia es bastant xistosa y que se aguantà fins el quart acte, encar que aquest, ab grans esforços.

El final es quelcom forsat y un xic estrany, no obstant repeiteixo *La Xocolatereta* es divertida y de bona mena, si be cal afegirhi que feta per altra actriu que no's digués Marguerida Xirgu, fora forsa més pesada.

De la presentació la Xirgu hi estigué senzillament admirable, sobre tot en el tercer acte, el qual brodà de detalls hermosissims que degut a això ens tregué de l'ensopiment d'aquell acte tant aburrit.

L'Ortín, estigué bé, estudiós y discret; en Vilallonga, molt acertat, sobre tot en el tipo de verdader pacient; en Miquel, ens agradà forsa més que el primer dia, estant en algunes escenes en un lloc que no creiem arribés; la Santolaria y la Balestroni, compliren ab energia; en Ferrán Capdevila y els de-nés, secundaren ab bona voluntat.

Dijous se posaren en escena les obres *Total res*, de'n Campmany y en Giralt, y *Maria del Carmen*, del malograt Feliu y Codina.

La pessa «Total res», fou ben poca cosa y agradà molt poc, treballanthi forsa bé les Srs. Santolaria y Faura y el Sr. Aymerich; y quelcom fluix els Srs. Gibert Capdevila y Amorós; la seyyora Balestroni no més que bé.

Maria del Carmen, es una obra de construcció antigua; te algunes escenes maravelloses y un desentillàs forsa acertat. La Xirgu, trevallà molt y logrà triunfat fent una «Maria del Carmen» perfectíssima y en certs moments sublim, no obstant si tinc de dir veritats, la Xirgu feia més de les seves (y que'm permeti la frase) en les obres anteriors, ja que en elles se trovava més en el seu element y el seu art se deixaba comprender més.

Les Srs. Faura y Santolaria, estudioses y bé. Excelent el Sr. Vilallonga, y bastant bé el senyor Munt Rosés; el Sr. Miquel per molt que trevallà no pogué ajustarse al seu paper y a la veritat, era molt gros per ell; el Sr. Ortín estigué felis en el desempenyo del seu, logrant triomfar en algunes escenes; els demés secundaren ab fermesa. Les escenes de conjunt quelcom deixades o potser faltades d'ensatjos.

La entrada, bona el diumenge y regular el dijous.

Per avui està anunciada la obra *Joventut de Príncep* y per dijous vinent *Miqueta y sa mare* y l'entre-més *El Flechazo*.

C.

De cala Ciutat

Sessió ordinaria del dia 30 de Juliol de 1912

A la hora que marca el Reglament, entren al Saló Consistorial els Regidors Senyors Agustí, Aubert, Rius, Bolós, Deu, Vidal, Roura, Quer, Badia, Tresserras, Hostench y Soler R. al objecte de celebrar la correspondencia a la setmana, baix la Presidència del Sr. Alcalde D. Joan Meroles, tractantse dels assumptes següents:

Donant compte d'una sollicitud de varies entitats de Ripoll demandant a la Direcció General de Correus estableixi quant més aviat millor la correspondencia postal directament ab Olot que perjudica notablement els interessos de dos comarques de gran importància.

Per unanimitat se acordà patrocinar la sollicitud de referència y remitirla a la Direcció General perquè restableixi el servei com era abans.

De dos cartes se donà llegida, firmades la una pel Sr. Director General y l'altra per el Sr. Oficial del negociat de Obres públiques dirigides al Diputat per el Districte Sr. Llosas en les que li diuen qu'el projecte de la travessa de la carretera d'Olot a Girona que ha de passar pel carrer de Lorenzana se troba ja en el Concil corresponent per dictaminar, y un cop hagi terminat sa tasque se tramitarà ab lleugeresa pera sa prompta terminació y realisació.

S'acorda felicitar a dit senyor Diputat per ses actives gestions.

Tot seguit s'entrà en l'ordre del dia llegintse també l'estat del carbó suministrat al ivern de 1911 a 1912 a les dependències del Municipi.

Feu alguna objecció el Sr. Roura acordantse quedés sobre la taula perquè els Srs. Concejals s'en puguin enterar y estudiar.

Se aprovaron alguns comptes pendents de pago examinats per llurs Comissions permanentes.

De dos informes se enterà l'Ajuntament pertenents de les Comissions de Gobernació y Foment, emesos en la sollicitud de la Comissió organitzadora de les curses, demandant la plassa de toros y l'arregllo dels desperfectes que hi ha en la mateixa.

Després de llarc debat y intervinguenthi casi tots els senyors concejals en la discussió y de declarar-se suficientment discutida, en votació nominal se aprobà per majoria de vots l'informe de la Comissió de Foment, votant en contra els Srs. Rius y Puigdemont.

Se aprobà un informe de la Comissió de Foment emès en la sollicitud demandant fer obres D.ª Carme Vidal en la casa que poseeix en el carrer de S. Rafel.

De una'altra informe de la mateixa Comissió se aprobà emès en la sollicitud de D. Josep Macías referent a la cessió de terrenys y altres extrems que ab motiu de la construcció del Teatre fà dit senyor al Ajuntament.

Acte reguit se donà compte d'una proposició de la Comissió de Governació al objecte de estudiar el modo y forma de trobar fondos pera el pago de les pròximes festes de Ntra. Sra. del Tura, tota vegada que per els festeigs extraordinaris daretamente celebrats se troba que no te prou fondos per la organització de les que s'han de celebrar el present any.

Després de molt discutir se oprobà.

A precs de la Presidència es retirada de la ordre oficial una proposició de la Central pera ampliarla ab més dades referent a la obertura del carrer que ha de unir al de Isabel II el de Anton Llopis.

Se aprobà ab conformitat.

Per últim se enterà el Consistori d'una proposició del Concejal Sr. Puigdemont pera arreglar el rellotje al fi y efecte de ferlo anar ab més regularitat per no perjudicar els interessos de la població en general. Se acordà pasés a informe de la Comissió de Foment.

Una volta acabada l'ordre del dia demanà la paraula el Concejal Sr. Soler (R). diguent que seria precís o que's disposés que's encarregats de la llimpieza o fessin més net puig deixar molt que desitjar aquet servei.

Intervingueren en la discussió els Concejals senyors Agustí, Rius y Roura fent aquest últim manifestacions de certa porqueria tallant la presidència el vocabulari, de dit Sr. Roura.

Se acordà prorrogar la sessió per menos de mitja hora, aixecantse aquesta per alguns minuts.

Reanudada que va esser el Concejal Sr. Hostench

proposà que en les ordres del dia hi figuressin l'arqueït de caixa y demés documents perteneixents a la mateixa mensualment.

La Presidència prometé cumplirho y s'aixecà la sessió.

COMENTARI

Y hem de repetir el prec que no fa molt temps fearem a V. Sr. Meroles. Procuri que les sessions no degenerin en safreig perque, vamos, aquesta última desdiu massa d'una ciutat que vol passarre de culta y tot plegat, per discutirre o regatejar mitg jornal de pleta.

Y a vosté senyor Roura hem de dirli que sigui una mica més consequent ab les seves coses y que les estudiï millor abans de ferles. Creu vosté que li fa molt favor posar la firma en un dictamen y despues donar la rahó an en Carlets, qu'el combat, o que diu no li està conforme, y al passar a votació votar a favor del mateix? D'això s'en diuen *nenarrades*.

CRÒNICA

La comissió organitzadora de les curses de novillos que s'han de celebrar per les propvinentes festes del Tura, ens prega fem públic que pera aitals curses, ha contractat a n'els valents mejicans Lombardini y Pascual Bueno, ab ses correspondents *quadrilles*.

Els novillos serán de l'acreditada ganadería de Candi Diaz Navarro.

Serán amenisats dits espectacles per la renombrada banda militar.

La esposa de nostre amic y suscriptor, en Juanito Tresserras, ha donat a llum ab tota felicitat a un xamós nen.

Que sigui enhorabona.

El divendres a la nit, després de tocar les sardanes qu'és ballaren en el passeig del Firal, sortí en direcció a Pardinas, l'orquesta «La Principal Olotina», quina estava contractada en dit poble pera'l dies 3 y 4 del present mes.

Tením cartes d'apreciats suscriptors nostres que'ns diuen que reben ab molta irregularitat el nostre setmanari.

Com que tots els dissaptes dipositem a correus el número exacte dels exemplars que van a fora, transmetém per segona vegada la justificada queixa al senyor administrador de correus d'aquí o al d'allà ahont s'origini la falta.

No fa molts dies cridavem l'atenció de l'Empresa del Grupo Telefonic sobre la manera com entent cumplir ab la seva obligació l'empleat de la central de Olot. Pensavem que posariem a ratlla a dit senyor, però per lo vist els efectes de nostra Amoreta han sigut del tot contradictoris, puig arriben en aquesta redacció, queixes ab la mateixa freqüència d'abans.

Avinentém al susdit empleat que are ja no l'avírem pas més així. Si no s'esmena serà qüestió d'empliar un procediment més eficàs.

Durant la tempesta que dilluns descargà per aquesta comarca, caigué un llamp a la casa coneguda per la *Serrata de baix* matant a dues vaques a la quadra. Sortosament la mainada de dita casa, que diu acostumen a jugari molt per allá apropi de la quadra, se trovaren a dalt, salvantse així d'una mort molt probable.

Víctima de llarga y penosa malaltia, dimecres morí el conegut industrial D. Isidre Seguí de Brugada. Rebi la seva família l'expressió de nostre mes sentiment condol.

Dimecres passat, 31 de juliol va cometres un robo, de dia, a casa d'en Josep Quintana del veï poble de Tortellà, qu'està en despoblat, ab fractura y senyals de violència en el pany. La quantitat robada son varis papers del Banc d'Espanya y diferents moneges de plata quin valor en conjunt es el 280 pts.

Per casualitat l'altre dia varem sentir queixar-se a dos senyors forasteres del exessiu preu a que els hi contien la carn de xai les carnicerías en les que tenen la costúm de proveir.

Ens plau recomenar an aquestes senyores y a totes les demés que'ls hi passi semblant abús, vagin a comprar a la *taula reguladora*, que allí el preu es únic e igual per tothom.

Aquesta taula va establir-se precisament per això, per regular el preu, vist el modo que tenien de tractar llurs negocis la majoria dels carnícers d'aquí.

Y lo que diem respecte a la carn ho diem també del pà. Aquest primer article ha tornat a pujar però gracies al Sr. Arau del carrer de S. Rafel que ve a fer, diriem, l'ofici de fleca reguladora, mantenint a ratió als altres fornells, que no ha pujat més.

Recomaném, doncs, tot especialment al públic aquesta fleca.

Retallé del setmanari granadí «La Cotorra» del 22 Juliol últim. *Proceso sensacional*. El señor Gobernador Civil ha mandado procesar á los socios del Casino Principal porque organizaron una merienda en la plaza de toros y para pasar el rato mataron dos bocerretes.

Tenemos entendido que el proceso se llevará con la misma celeridad que se imprimió al del cura Merino, y quizás la pena supere á la que sufrió este; degradaciones, garrote vil y avertamiento de cenizas».

S'estant rematant les obres del Salón «Ideal Park» y tot fa esperar que dintre pocs dies s'obrirá al públic. Presenta un aspecte magnífic y's veu ben be qu'el propietari no ha volgut escatimar res a fi de que sigui un lloc d'esbarjo que reunexi tota la comoditat y garantía, a la vegada, de seguritat, en el cas d'un accident.

Are no més falta que l'Ajuntament tiri a fora aquella caseta dels consums—que no sabém perquè ha de continuar encara dreta, estant com està acabada la nova—y sápiga arribar ab un acord ab el Sr. Macias referent a l'urbanisasió del altre tres que dona cara a passeig de Barcelona. Segons tenim entés per una mòdica cantitat aquest senyor s'encarregaría de les obres que son necessàries y cediria per passeig el tres de terreny qu'és de la seva propietat ab lo qual l'Ajuntament hi guanyaría molt perquè el dia que s'intenti fer el passeig paralel al que hi ha avui no tindria que desembolsar cap cantitat per indemnizarlos.

Imp. de Pedro Aubert. Carmen, 11,—Olot.

D. Isidro Seguí de Brugada

FALLECIÓ EL DIA 31 DE JULIO ULTIMO

A LA EDAD DE 60 AÑOS

E. P. D.

Sus afligidos esposo Carmen Pujadas, hijos Juan Teresa y Nonito, hermanos Nonito y Carmen (ausente), hermanos políticos, tía, sobrinos, primos y demás parientes y la razón social Hijos de Juan Seguí:

Al recordar a V. tan sensible pérdida le ruegan sirva tenerle presente en sus oraciones y le suplican se digne asistir á los OFICIO DE ENTIERRO Y FUNERALES que en sufragio de su alma, se celebrarán el próximo lunes, día 5, a las ocho de la mañana en la iglesia de Ntra. Sra. del Tura, y á alguna de las MISAS que para el mismo fin se celebrarán el siguiente día, martes 6, desde las seis á las diez de la mañana, cada media hora, en el altar de la Purísima Sangre en la iglesia de Ntra Sra. del Carmen. Olot 2 de Agosto de 1912

Por respeto á la sagrada del templo, el duelo se d'por despedido.

